

31989L0662

30.12.1989.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 395/13

DIREKTIVA VIJEĆA**od 11. prosinca 1989.****o veterinarskim pregledima u trgovini unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta**

(89/662/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

budući da je konačan cilj osigurati da se veterinarski pregledi obavljaju samo na mjestu otpreme; budući da postizanje ovoga cilja podrazumijeva usklađivanje temeljnih zahtjeva u vezi s očuvanjem zdravlja ljudi i životinja;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 43.,

budući da je potrebno zbog uspostave unutarnjeg tržišta, do postizanja ovoga cilja, dati veći značaj pregledima koji se obavljaju na mjestu otpreme i u ustrojavanju onih koji se mogu obavljati na mjestu odredišta; budući da bi takvo rješenje podrazumijevalo obustavu veterinarskih pregleda na unutarnjim granicama Zajednice;

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da ovo rješenje podrazumijeva povećano povjerenje u veterinarske preglede koje obavlja država otpreme; budući da potonja mora osigurati da se takvi veterinarski pregledi obavljaju na primjeren način;

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da Zajednica mora donijeti mjere za postupnu uspostavu unutarnjeg tržišta do 31. prosinca 1992.;

budući da se u državi odredišta veterinarski pregledi na licu mjesta mogu obavljati na mjestu odredišta; nadalje, budući da se kod opravdane sumnje o nepravilnosti veterinarski pregled može obavljati dok je roba u tranzitu;

budući da usklađeno djelovanje jedinstvene organizacije tržišta stočnim proizvodima i proizvodima životinjskog podrijetla podrazumijeva uklanjanje veterinarskih prepreka razvitku trgovine odnosnim proizvodima unutar Zajednice; budući da u tom pogledu slobodno kretanje poljoprivrednih proizvoda predstavlja temeljno obilježje jedinstvenog ustroja tržišta i mora omogućiti racionalan razvitak poljoprivredne proizvodnje i optimalno korištenje proizvodnih činitelja;

budući da države članice moraju navesti u planu koji podnose način na koji namjeravaju obavljati preglede i budući da te planove Zajednica mora odobriti;

budući da se u području veterine pregledi koji imaju za cilj očuvanje zdravlja ljudi i životinja trenutno obavljaju na granici;

budući da je potrebno odlučiti koje mjere poduzeti ako veterinarski pregled pokaže nepravilnosti u vezi s pošiljkom: budući da su u takvim slučajevima na raspolaganju tri mogućnosti: cilj prve bio bi urediti neispravne isprave, cilj druge bio bi ukloniti sve opasnosti ako se uoči da je došlo do pojave epizootske bolesti, svake nove ozbiljne i zarazne bolesti ili drugog uzroka koji bi mogao predstavljati ozbiljnu opasnost za

⁽¹⁾ SL C 225, 31.8.1988., str. 4.

⁽²⁾ SL C 326, 19.12.1988., str. 28.

⁽³⁾ SL L 56, 6.3.1989., str. 7.

životinje ili ljudsko zdravlje, dok bi treći cilj proizašao u slučaju da roba ne udovoljava zahtjevima iz razloga koji se razlikuju od gore navedenih;

budući da je potrebno propisati postupak rješavanja sporova koji mogu nastati u vezi s pošiljkama iz objekta, proizvodnih centara ili poduzetnika;

budući da je potrebno propisati zaštitne mjere; budući da u tom području, posebno zbog učinkovitosti, odgovornost mora imati država članica otpreme; budući da Komisija mora imati mogućnost brzo djelovati, posebno putem posjeta na licu mjesta i donošenjem mjera koje su primjerene situaciji;

budući da pravila utvrđena ovom Direktivom, da bi bila učinkovita, moraju obuhvatiti svu robu koja podliježe veterinarskim zahtjevima u trgovini unutar Zajednice;

budući da, međutim, u pogledu nekih epizootskih bolesti, još uvijek prevladavaju različita zdravstvena stanja u državama članicama i budući da je, do donošenja prijedloga Zajednice o metodama suzbijanja takvih bolesti, pitanje provjere trgovine stokom unutar Zajednice potrebno u ovom trenutku staviti na stranu a pregled isprava omogućiti tijekom prijevoza; budući da, imajući u vidu trenutčno stanje usklađivanja i do donošenja pravila Zajednice, roba koja ne podliježe usklađenim pravilima treba udovoljavati zahtjevima države odredišta pod uvjetom da su potonji u skladu s člankom 36. Ugovora;

budući da je odredbe postojećih direktiva potrebno prilagoditi novim pravilima koja utvrđuje ova Direktiva;

budući da je potrebno ova pravila ponovno razmotriti do kraja 1993.;

budući da je Komisiji potrebno povjeriti zadatak donošenja mjera za primjenu ove Direktive, budući da je s tim ciljem potrebno propisati postupke za uspostavljanje bliske i učinkovite suradnje između Komisije i država članica u okviru Stalnog veterinarskog odbora,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Države članice osiguravaju da se veterinarski pregledi proizvoda životinjskog podrijetla koji su obuhvaćeni direktivama iz Priloga A ili članka 14. i namijenjeni su trgovini ne dovodeći u pitanje članak 6., više ne obavljaju na granicama, već se obavljaju u skladu s ovom Direktivom.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive:

1. „veterinarski pregled” znači svaki fizički pregled i/ili upravna formalnost koja vrijedi za proizvode iz članka 1. i koji je izravno ili na drugi način namijenjen zaštiti zdravlja ljudi i životinja;
2. „trgovina” znači trgovina robom između država članica u smislu članka 9. stavka 2. Ugovora;
3. „objekt” znači bilo koje poduzeće koji proizvodi, skladišti ili prerađuje proizvode iz članka 1.;
4. „nadležno tijelo” znači središnje tijelo države članice nadležno za obavljanje veterinarskih pregleda ili svako drugo tijelo na koje je prenesena takva nadležnost;
5. „službeni veterinar” znači veterinar kojega je imenovalo nadležno središnje tijelo države članice.

POGLAVLJE I.

Pregledi u državi podrijetla

Članak 3.

1. Države članice osiguravaju da su za trgovinu namijenjeni samo proizvodi iz članka 1. koji su dobiveni, pregledani, obilježeni i označeni u skladu s pravilima Zajednice za to odredište i koji su popraćeni do konačnog primatelja zdravstvenim certifikatom, certifikatom o zdravlju životinja ili nekom drugom ispravom koja je predviđena veterinarskim propisima Zajednice.

Objekti podrijetla osiguravaju stalnim samonadzorom da takvi proizvodi ispunjavaju uvjete iz podstavka 1. ovoga stavka.

Ne dovodeći u pitanje dužnosti praćenja dodijeljene službenom veterinaru u skladu sa zakonodavstvom Zajednice, nadležno tijelo provodi redovite preglede objekata kako bi se uvjerila da proizvodi namijenjeni trgovini udovoljavaju zahtjevima Zajednice ili, u slučajevima iz stavka 3. ovoga članka i članka 14., zahtjevima države članice odredišta.

Ako postoji opravdana sumnja da zahtjevi nisu ispunjeni, nadležno tijelo provodi potrebne preglede i, ako se sumnja potvrdi, poduzima primjerene mjere koje mogu uključivati povlačenje odobrenja.

2. Ako prijevoz obuhvaća više mjesta odredišta, proizvode je potrebno razvrstati u onoliko skupina koliko je mjesta odredišta. Svaka skupina mora biti popraćena gore navedenim certifikatom ili ispravom.

Ako su proizvodi iz članka 1. namijenjeni izvozu u treću zemlju, prijevoz mora ostati pod carinskim nadzorom do mjesta izlaska iz područja Zajednice.

3. Države članice koje obavljaju neobvezni uvoz iz određene treće zemlje moraju obavijestiti Komisiju i druge države članice o postojanju takvog uvoza.

Ako proizvode na područje Zajednice uvozi država članica različita od gore navedene treće zemlje, ta država članica obavlja pregled isprava u vezi s podrijetlom i ishodištem robe u skladu s člankom 6. stavkom 1.

Države članice odredišta zabranjuju da se odnosne proizvode šalje s njihovog područja osim ako su upućeni u drugu državu članicu koja koristi jednaku mogućnost.

Članak 4.

1. Države članice otpreme poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da subjekti ispunjavaju veterinarske zahtjeve u svim stadijima proizvodnje, čuvanja, prodaje i prijevoza proizvoda iz članka 1. Posebno osiguravaju da:

- se svi proizvodi dobiveni u skladu s direktivama iz Priloga A pregledavaju na jednak način, s veterinarske točke gledišta, bilo da su namijenjeni trgovini unutar Zajednice bilo domaćem tržištu,
- se proizvodi iz Priloga B ne otpremaju na područje druge države članice ako ih se ne može prodavati na njihovom vlastitom području iz razloga koje opravdava članak 36. Ugovora.

2. Države članice otpreme poduzimaju odgovarajuće upravne, zakonske ili kaznene mjere kako bi fizičke ili pravne osobe kaznile za svako kršenje veterinarskog zakonodavstva ako se ustanovi da su pravila Zajednice prekršena, posebno ako se utvrdi da izdani certifikati ili isprave ne odgovaraju stvarnom stanju proizvoda ili da su na proizvode stavljene oznake zdravstvene ispravnosti koje ne udovoljavaju ovim pravilima.

POGLAVLJE II.

Pregledi prilikom dolaska na odredište

Članak 5.

1. Države članice odredišta provode sljedeće mjere:

(a) Nadležno tijelo može, na mjestima odredišta robe, provjeriti putem nediskriminativnih veterinarskih pregleda na licu mjesta jesu li ispunjeni zahtjevi iz članka 3.; istodobno može uzimati i uzorke.

Nadalje, ako nadležno tijelo države članice tranzita ili države članice odredišta raspolaže podacima koji navode na sumnju u prekršaj, pregledi se isto tako mogu obavljati tijekom prijevoza robe na njezinom području, uključujući provjere sukladnosti u pogledu sredstava prijevoza;

(b) ako su proizvodi iz članka 1. koji potječu iz druge države članice namijenjeni:

— objektu koji je u nadležnosti službenog veterinara, potonji mora osigurati da samo proizvodi koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 3. stavka 1. u odnosu na oznaku i prateće isprave ili, kod proizvoda iz Priloga B, popraćeni ispravom propisanom pravilima države odredišta, budu primljeni u taj objekt,

— odobrenom posredniku koji obavlja podjele na skupine ili za trgovačkog poduzetnika s mnogim podružnicama, ili bilo koji objekt koji ne podliježe stalnom nadzoru, potonji mora provjeriti, prije nego se skupina razdijeli ili stavi na tržište, da su takve oznake, certifikati ili isprave iz prve alineje prisutni i obavijestiti nadležno tijelo o svakoj nepravilnosti ili odstupanju,

— za druge primatelje, posebno ako je skupina djelomično iskrcana tijekom prijevoza, skupina mora biti popraćena, u skladu s člankom 3. stavkom 1. s izvornikom certifikata iz prve alineje.

Jamstva koja moraju dostaviti primatelji iz druge i treće alineje moraju biti navedena u sporazumu s nadležnim tijelom koji je potpisan u trenutku prethodnog upisa iz stavka 3. ovoga članka. Nadležno tijelo provjerava sukladnost tim jamstvima nasumičnim pregledima.

2. Ako standardi Zajednice propisani pravilima Zajednice nisu utvrđeni i u slučaju iz članka 14., država članica odredišta, ne dovodeći u pitanje članak 4., može zahtijevati, uzimajući u obzir opće odredbe Ugovora, da objekt podrijetla mora primijeniti važeće standarde prema nacionalnim pravilima te države članice. Država članica podrijetla osigurava da predmetni proizvod ispunjava te zahtjeve.

3. Subjekti kojima se proizvodi dostavljaju iz druge države članice ili koji potpuno dijele seriju takvih proizvoda:

- (a) moraju se, ako to zahtijeva nadležno tijelo, prethodno upisati;
- (b) moraju voditi upisnik u koje se upisuju takve isporuke;
- (c) moraju, ako to zahtijeva nadležno tijelo, prijaviti dolazak proizvoda iz druge države članice u mjeri potrebnoj za obavljanje pregleda iz stavka 1. ovoga članka;
- (d) čuvati u razdoblju od najmanje šest mjeseci koje određuje nadležno tijelo, zdravstvene certifikate ili isprave iz članka 3. za predočavanje nadležnom tijelu ako potonje to zahtijeva.

4. Detaljna pravila za provedbu ovoga članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18.

5. Vijeće, postupajući na temelju izvještaja Komisije kojem mogu biti priloženi prijedlozi izmjena, ponovno preispituje ovaj članak u roku od tri godine od početka provedbe ove Direktive.

Članak 6.

1. Države članice osiguravaju da se tijekom pregleda koji se obavljaju na mjestima gdje se proizvodi iz treće zemlje unose na područje Zajednice, kao što su luke, zračne luke i granični prijelazi s trećim zemljama, poduzimaju sljedeće mjere:

- (a) pregled isprava u vezi s podrijetlom proizvoda;
- (b) ako se proizvodi uvoze iz trećih zemalja, potrebno ih je pod carinskim nadzorom poslati do mjesta pregleda kako bi se mogli obaviti veterinarski pregledi.

Proizvodi iz Priloga A smiju se ocariniti tek nakon što se pregledima utvrdi da ispunjavaju pravila Zajednice.

Proizvodi iz Priloga B i oni proizvodi koji su predmet neobveznog uvoza u skladu s člankom 3. stavkom 3. a koje je nakon što ih se unese na područje Zajednice potrebno poslati na područje druge države članice moraju:

- ili podvrgnuti se veterinarskim pregledima kako bi se pokazalo da ispunjavaju pravila države članice odredišta,
- ili, nakon samo vizualnog pregleda kako bi se ustanovilo da isprave odgovaraju proizvodima, uputi pod carinskim nadzorom do mjesta odredišta gdje se moraju obaviti veterinarski pregledi;

- (c) za proizvode iz Zajednice vrijede pravila o pregledima iz članka 5.

2. Međutim, od 1. siječnja 1993. i odstupajući od stavka 1. ovoga članka, za sve proizvode koji se prevoze redovnim, izravnim prijevoznim sredstvima koja povezuju dva geografska mjesta Zajednice, primjenjuju se pravila o pregledima iz članka 5.

Članak 7.

1. Ako nadležno tijelo države članice tijekom pregleda na mjestu odredišta pošiljke ili tijekom prijevoza, ustanovi:

- (a) prisutnost nositelja bolesti iz Direktive 82/894/EEZ ⁽¹⁾, kako je zadnje izmijenjena Odlukom Komisije 89/162/EEZ ⁽²⁾, zoonozu ili bolest, ili bilo koji uzrok koji bi mogao predstavljati ozbiljnu opasnost po životinje ili ljude, ili da proizvodi potječu iz područja koje je zaraženo epizootskom bolesti, osim u pogledu značajki zdravlja životinja, kod proizvoda koji su predmet jedne od obrada iz članka 4. Direktive 80/215/EEZ ⁽³⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 88/660/EEZ ⁽⁴⁾, narediti da se serija uništi ili iskoristi na neki drugi način propisan pravilima Zajednice.

Troškove koji se odnose na uništenje serije snosi pošiljatelj ili njegov zastupnik.

Nadležna tijela države članice odredišta odmah obavještavaju nadležna tijela drugih država članica i Komisiju teleksom o svojim nalazima, donesenim odlukama i razlozima za takve odluke.

Zaštitne mjere iz članka 9. mogu se primjenjivati.

Dodatno, u slučajevima koje zakonodavstvo zajednice nije predvidjelo, Komisija može, na zahtjev države članice i u skladu s postupkom iz članka 17., donijeti bilo koju mjeru koja je potrebna da bi se postigao usklađeni pristup država članica;

- (b) da roba ne ispunjavaju uvjete propisane u direktivama Zajednice ili uvjete iz nacionalnog zakonodavstva kada o standardima zajednice iz direktiva nisu donesene odluke, može, kada to dopušta briga za javno zdravlje i zdravlje životinja, pružiti pošiljatelju ili njegovom zastupniku izbor između:

— uništenja robe, ili

— korištenja robe za druge svrhe, uključujući vraćanje te robe uz odobrenje nadležnog tijela države gospodarstva podrijetla.

⁽¹⁾ SL L 378, 31.12.1987., str. 58.

⁽²⁾ SL L 61, 4.3.1989., str. 48.

⁽³⁾ SL L 47, 21.2.1980., str. 4.

⁽⁴⁾ SL L 382, 31.12.1988., str. 35.

Ako potvrda ili isprave sadrže nepravilnosti, pošiljatelju se mora odobriti rok za uklanjanje tih nepravilnosti prije nego se iskoristi posljednja mogućnost.

2. U skladu s postupkom iz članka 18., Komisija sastavlja popis uzročnika i bolesti iz stavka 1. ovoga članka i detaljna pravila za primjenu ovoga članka.

Članak 8.

1. U slučajevima iz članka 7., nadležno tijelo države članice odredišta bez odlaganja se obraća nadležnim tijelima države članice otpreme. Potonja tijela poduzimaju sve potrebne mjere i obavještavaju nadležno tijelo prve države članice o naravi pregleda koji se obavljaju, donesenim odlukama i razlozima takvih odluka.

Ako tijelo prve države članice smatra da su takve mjere neprimjerene, nadležna tijela dviju država članica zajednički nalaze načine i sredstva za razrješavanje situacije; po potrebi to uključuje i preglede na licu mjesta.

Ako pregledi iz članka 7. ukažu na ponovljene nepravilnosti, nadležno tijelo države članice odredišta mora obavijestiti Komisiju i veterinarske odjele drugih država članica.

Komisija, na zahtjev nadležnog tijela države članice odredišta ili na vlastitu inicijativu, uzimajući u obzir narav utvrđenih povreda, može:

- poslati inspekciju u taj objekt, ili
- ovlastiti službenog veterinara, čije je ime na popisu koji Komisija priprema na prijedlog država članica a koji je prihvatljiv svakoj strani, da provjeri činjenice u tom objektu,
- zahtijevati od nadležnog tijela da češće uzorkuje proizvode iz tog objekta.

O svojim nalazima obavještava države članice.

Ako se takve mjere poduzimaju zbog ponovljenih nepravilnosti u objektu, Komisija zaračunava sve troškove proizašle iz primjene alineja gore navedenog podstavka na taj objekt.

Do nalaza Komisije, država članica otpreme mora, na zahtjev države članice odredišta, pooštriti preglede proizvoda koji dolaze iz tog objekta i kod postojanja ozbiljnih razloga u vezi sa zdravljem životinja ili javnim zdravljem, suspendirati odobrenje.

Država članica odredišta može, na vlastitu inicijativu, intenzivirati preglede proizvoda iz tog objekta.

Na zahtjev jedne od dviju odnosnih država članica – ako se nepravilnosti potvrde mišljenjem stručnjaka, Komisija mora, u skladu s postupkom iz članka 17., poduzeti odgovarajuće mjere koje državama članicama omogućuju da privremeno zabrane unošenje na svoje područje proizvoda koji dolaze iz tog pogona. Ove je mjere potrebno, što je prije moguće, potvrditi ili razmotriti u skladu s postupkom iz članka 17.

Opća pravila za primjenu ovoga članka donose se u skladu s postupkom iz članka 18.

2. Ova Direktiva ne utječe na pravo na žalbu protiv odluka nadležnih tijela prema važećim zakonima u državi članici.

Odluke nadležnog tijela države odredišta i razlozi za takve odluke dostavljaju se pošiljatelju ili njegovom zastupniku i nadležnom tijelu države članice odredišta.

Ako pošiljatelj ili njegov zastupnik zahtijeva, navedene odluke i razlozi za takve odluke dostavljaju se u pisanom obliku s pojedinostima o pravu na žalbu koje mu je priznato prema važećem zakonodavstvu u državi članici odredišta i o postupku i rokovima.

U slučaju spora, i ne dovodeći u pitanje gore navedeno pravo na žalbu, dvije odnosne stranke mogu, ako su suglasne, najkasnije u roku od mjesec dana spor prepustiti na procjenu stručnjaku čije je ime na popisu stručnjaka Zajednice koji sastavlja Komisija; troškove savjetovanja sa stručnjakom snosi Zajednica.

Stručnjaci izdaju svoja mišljenja najkasnije u roku od 72 sata. Stranke su suglasne s mišljenjem stručnjaka, uzimajući u obzir veterinarsko zakonodavstvo Zajednice.

3. Troškove povratka pošiljke, skladištenja robe, njezine prenamjene ili uništenja snosi primatelj.

POGLAVLJE III.

Zajedničke odredbe

Članak 9.

1. Svaka država članica odmah obavještava ostale države članice i Komisiju o svakom izbijanju, osim izbijanja bolesti iz

Direktive 82/894/EEZ, svih zoonoza, bolesti ili drugog uzroka na njezinom području koji bi mogao predstavljati znatnu opasnost za životinje ili za zdravlje ljudi.

Država članica podrijetla odmah provodi kontrolu ili mjere predostrožnosti prema pravilima Zajednice, posebno određivanje sigurnosnih zona propisanih takvim pravilima, ili neku drugu mjeru koju smatra primjerenom.

Država članica odredišta ili tranzita koja je tijekom pregleda iz članka 5. utvrdila postojanje jedne od bolesti ili uzroka iz prvog podstavka može, ako je potrebno, poduzeti mjere predostrožnosti prema pravilima Zajednice.

Do donošenja mjera u skladu sa stavkom 4. ovoga članka, država članica odredišta može, uslijed ozbiljnih razloga za javno zdravlje ili zdravlje životinja, poduzeti privremene zaštitne mjere u pogledu odnosnih objekata ili, kod epizootske bolesti, u odnosu na područje zaštite propisano pravilima Zajednice.

Mjere koje poduzimaju države članice moraju se bez odlaganja prijaviti Komisiji i drugim državama članicama.

2. Na zahtjev države članice iz stavka 1. prvog podstavka ili na inicijativu Komisije, jedan ili više predstavnika Komisije mogu se uputiti na odnosno mjesto kako bi ispitali, u suradnji s nadležnim tijelima, koje su mjere poduzete te izdaju mišljenje o takvim mjerama.

3. Ako Komisija nije bila obaviještena o poduzetim mjerama ili ako smatra da su poduzete mjere neodgovarajuće, Komisija može u suradnji s odnosnom državom članicom i do sastanka Stalnog veterinarskog odbora poduzeti privremene zaštitne mjere u pogledu proizvoda iz regije pogođene epizootskom bolešću ili iz odnosnog objekta. Te se mjere podnose Stalnom veterinarskom odboru što je prije moguće na potvrđivanje, izmjene, ili ukidanje u skladu s postupkom iz članka 17.

4. Komisija u svim slučajevima razmatra stanje u Stalnom veterinarskom odboru što je prije moguće. U skladu s postupkom iz članka 17. donosi potrebne mjere za proizvode iz članka 1. i, ako okolnosti to nalažu, za proizvode takvog podrijetla ili za proizvode dobivene od tih proizvoda. Komisija prati stanje i, u istom postupku, izmjenjuje ili stavlja izvan snage donijete odluke, ovisno o razvoju okolnosti.

5. U skladu s postupkom iz članka 18., donose se detaljna pravila za primjenu ovoga članka, a posebno popis zoonoza ili uzročnika koji bi mogli predstavljati ozbiljnu opasnost za zdravlje ljudi.

Članak 10.

Svaka država članica i Komisija imenuju veterinarski odjel ili odjele odgovorne za obavljanje veterinarskih pregleda i suradnju s inspekcijskim odjelima drugih država članica.

Članak 11.

Države članice također osiguravaju da su službenici njihovih veterinarskih odjela, ako je primjereno u suradnji sa službenicima drugih odjela ovlaštenima za tu svrhu, u mogućnosti posebice:

- provoditi preglede poslovnih prostorija, ureda, laboratorija, prijevoznih sredstava, postrojenja i opreme, proizvoda za čišćenje i održavanje, postupaka koji se koriste za proizvodnju i preradu proizvoda i obilježavanje i označivanje naljepnicom i predstavljanje takvih proizvoda,
- provjeravati ispunjava li osoblje uvjete utvrđene u tekstovima na koje se odnosi Prilog A,
- uzimati uzorke iz proizvoda koji se drže s ciljem skladištenja ili prodaje, stavljanja na tržište ili prijevoza,
- pregledavati isprave ili računalne sadržaje koji se odnose na preglede koji se obavljaju pored mjera poduzetih u skladu s člankom 3. stavkom 1.

S tim ciljem objekti koji su predmet pregleda moraju im pružiti suradnju potrebnu za obavljanje njihovih dužnosti.

Članak 12.

1. Članak 8. stavak 3. i članci 10. i 11. Direktive 64/433/EEZ ⁽¹⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 88/657/EEZ ⁽²⁾, brišu se.

2. Članak 5. stavci 3. i 4. i članci 9., 10. i 11. Direktive 71/118/EEZ ⁽³⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 88/657/EEZ, brišu se.

3. U Direktivi 74/461/EEZ ⁽⁴⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 87/489/EEZ ⁽⁵⁾:

- (i) članak 5. stavci 2., 3., 4. i 5., i članci 6. i 8., brišu se;
- (ii) u članku 8.a, pozivanja na članak 8. zamjenjuju se pozivanjem na članak 9. Direktive 89/662/EEZ.

⁽¹⁾ SL br. 121, 29.7.1964., str. 2012/64.

⁽²⁾ SL L 382, 21.12.1988., str. 3.

⁽³⁾ SL L 55, 8.3.1971., str. 23.

⁽⁴⁾ SL L 302, 31.12.1972., str. 24.

⁽⁵⁾ SL L 280, 3.10.1987., str. 28.

4. Članak 7. stavak 3., i članci 12. i 16. Direktive 77/99/EEZ ⁽¹⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/227/EEZ ⁽²⁾, brišu se.

5. U Direktivi 80/215/EEZ:

i. članak 5. stavci 2., 3., 4. i 5., i članci 6. i 7., brišu se;

ii. u članku 7.a, pozivanja na članak 7. zamjenjuju se pozivanjem na članak 9. Direktive 89/662/EEZ.

6. Članak 5. stavci 3. i 4., i članci 7., 8. i 12. Direktive 85/397/EEZ ⁽³⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3768/85 ⁽⁴⁾, brišu se.

7. Članak 10. stavci 1. i 3. Direktive 88/657/EEZ, brišu se.

8. Članci 8. i 9. Direktive 89/437/EEZ ⁽⁵⁾, brišu se.

9. U Prilogu B Direktive 72/462/EEZ ⁽⁶⁾, na potvrdu se dodaju riječi: „Ime i adresa prvog primatelja”.

Članak 13.

1. Direktivama 64/433/EEZ i 71/118/EEZ dodaje se sljedeći članak:

„Članak 19.

Pravila iz Direktive 89/662/EEZ (*) o veterinarskim pregledima u trgovini unutar Zajednice, s ciljem uspostavljanja unutarnjeg tržišta, posebno se primjenjuju na preglede na ishodištu, na ustroj i naknadne preglede koje obavlja država članica odredišta, te na zaštitne mjere koje se provode.

(*) SL L 395, 30.12.1989., str. 13.”

2. Direktivama 72/461/EEZ i 80/215/EEZ dodaje se novi članak koji glasi:

„Članak 15.

Pravila iz Direktive 89/662/EEZ (*) o veterinarskim pregledima u trgovini unutar Zajednice, s ciljem uspostavljanja unutarnjeg tržišta, posebno se primjenjuju na preglede na

ishodištu, na ustroj i naknadne preglede koje obavlja država članica odredišta, te na zaštitne mjere koje se provode.

(*) SL L 395, 30.12.1989., str. 13.”

3. Direktivi 77/99/EEZ dodaje se novi članak koji glasi:

„Članak 24.

Pravila iz Direktive 89/662/EEZ (*) o veterinarskim pregledima u trgovini unutar Zajednice, s ciljem uspostavljanja unutarnjeg tržišta, posebno se primjenjuju na preglede na ishodištu, na ustroj i naknadne preglede koje obavlja država članica odredišta, te na zaštitne mjere koje se provode.

(*) SL L 395, 30.12.1989., str. 13.”

4. Direktivama 85/397/EEZ i 88/657/EEZ dodaje se novi članak koji glasi:

„Članak 18.

Pravila iz Direktive 89/662/EEZ (*) o veterinarskim pregledima u trgovini unutar Zajednice, s ciljem uspostavljanja unutarnjeg tržišta, posebno se primjenjuju na preglede na ishodištu, na ustroj i naknadne preglede koje obavlja država članica odredišta, te na zaštitne mjere koje se provode.

(*) SL L 395, 30.12.1989., str. 13.”

5. Direktivi 88/437/EEZ dodaje se novi članak koji glasi:

„Članak 17.

Pravila iz Direktive 89/662/EEZ (*) o veterinarskim pregledima u trgovini unutar Zajednice, s ciljem uspostavljanja unutarnjeg tržišta, posebno se primjenjuju na preglede na ishodištu, na ustroj i naknadne preglede koje obavlja država članica odredišta, te na zaštitne mjere koje se provode.

(*) SL L 395, 30.12.1989., str. 13.”

Članak 14.

Do 31. prosinca 1992., za trgovinu proizvodima iz Priloga B vrijede, do donošenja pravila Zajednice, pravila o nadzoru iz ove Direktive, posebno pravila iz članka 5. stavka 2.

⁽¹⁾ SL L 26, 31.1.1977., str. 85.

⁽²⁾ SL L 93, 6.4.1989., str. 25.

⁽³⁾ SL L 226, 24.8.1985., str. 13.

⁽⁴⁾ SL L 362, 31.12.1985., str. 8.

⁽⁵⁾ SL L 212, 22.7.1989., str. 87.

⁽⁶⁾ SL L 302, 31.12.1972., str. 28.

Države članice priopćavaju, prije datuma iz članka 19., važeće uvjete i postupke u trgovini proizvodima iz prvog podstavka.

Vijeće, na prijedlog Komisije, određuje konačna rješenja koja vrijede za trgovinu proizvodima iz Priloga B do 31. prosinca 1991.

Članak 15.

U članku 9. Direktive 64/432/EEZ ⁽¹⁾ dodaje se nova točka koja glasi:

- „2.a Jedan ili više predstavnika Komisije mogu, na zahtjev države članice ili na inicijativu Komisije, odmah običi odnosno mjesto kako bi razmotrili, u suradnji s nadležnim tijelima, mjere koje su poduzete i izdati mišljenje o navedenim mjerama.”

Članak 16.

1. Države članice predlažu Komisiji najkasnije tri mjeseca prije datuma iz članka 19. stavka 1., program koji utvrđuje nacionalne mjere koje je potrebno poduzeti kako bi se postigao navedeni cilj ove Direktive, posebno učestalost pregleda.

2. Komisija ispituje programe koje su predložile države članice u skladu sa stavkom 1.

3. Svake godine počevši od 1991., Komisija upućuje državama članicama preporuku o programu pregleda za sljedeću godinu; Stalni veterinarski odbor prethodno izražava svoje mišljenje o preporuci. Preporuka se može kasnije prilagoditi.

Članak 17.

1. Ako je potrebno postupati prema postupku iz ovoga članka, predsjedavajući na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice bez odlaganja dostavlja predmet Stalnom veterinarskom odboru (u nastavku „Odbor”) koji je utemeljen Odlukom 68/361/EEZ ⁽²⁾.

2. Predstavnik Komisije predlaže Odboru nacrt mjera koje je potrebno poduzeti. Odbor daje svoje mišljenje o nacrtu u roku koji predsjedavajući može odrediti u skladu sa žurnosti predmeta. Mišljenje se donosi većinom utvrđenom u članku 148. stavku 2. Ugovora kod odluke koje donosi Vijeće na prijedlog

Komisije. Glasovi predstavnika država članica u Odboru ponderiraju se na način utvrđen u navedenom članku. Predsjedavajući nema pravo glasa.

3. Komisija donosi predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem Odbora.

4. Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora ili ako mišljenje nije doneseno, Komisija bez odlaganja podnosi Vijeću prijedlog koji se odnosi na mjere koje je potrebno poduzeti.

Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

Ako Vijeće ne donese odluku po isteku roka od 15 dana od datuma prijema prijedloga, Komisija donosi predložene mjere osim ako je Vijeće običnom većinom donijelo odluku protiv navedenih mjera.

Članak 18.

1. Ako nije potrebno postupati prema postupku iz ovoga članka, predsjedavajući na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice bez odlaganja dostavlja predmet Stalnom veterinarskom odboru (u daljnjem tekstu „Odbor”) osnovanom Odlukom 68/361/EEZ.

2. Predstavnik Komisije predlaže Odboru nacrt mjera koje je potrebno poduzeti. Odbor daje svoje mišljenje o nacrtu u roku koji predsjedavajući može odrediti u skladu sa žurnosti predmeta. Mišljenje se donosi većinom utvrđenom u članku 148. stavku 2. Ugovora kod odluka koje donosi Vijeće na prijedlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica u Odboru ponderiraju se na način utvrđen u navedenom članku. Predsjedavajući nema pravo glasa.

3. Komisija donosi predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem Odbora.

4. Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora ili ako mišljenje nije doneseno, Komisija bez odlaganja predlaže Vijeću prijedlog koji se odnosi na mjere koje je potrebno poduzeti.

Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

Ako Vijeće ne donese odluku po isteku roka od tri mjeseca od datuma prijema prijedloga, Komisija donosi predložene mjere i odmah ih provodi, osim ako je Vijeće običnom većinom donijelo odluku protiv navedenih mjera.

⁽¹⁾ SL br. 121, 29.7.1964., str. 1977/64.

⁽²⁾ SL L 255, 18.10.1968., str. 23.

POGLAVLJE IV.

Prijelazne i završne odredbe*Članak 19.*

1. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom o prijedlogu Komisije u vezi s veterinarskim pregledima u trgovini živim životinjama unutar Zajednice do 31. prosinca 1990.

Vijeće kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije odlučuje o pravilima i općim načelima za preglede uvoza proizvoda iz ove Direktive iz trećih zemalja do datuma iz prvog podstavka. Na jednak način do navedenog datuma određuju se kontrolne točke na vanjskim granicama, zajedno sa zahtjevima koje takve kontrolne točke moraju zadovoljiti.

2. Vijeće razmatra odredbe ove Direktive do 31. prosinca 1992. na temelju izvještaja Komisije o stečenom iskustvu, popraćeno odnosnim prijedlozima o kojima odlučuje kvalificiranom većinom.

Članak 20.

S ciljem omogućavanja postupne provedbe programa pregleda iz ove Direktive, države članice mogu, iznimno od članka 5. stavka 1., do 31. prosinca 1992.:

— zadržati preglede isprava tijekom prijevoza mesa i proizvoda od mesa, kako bi osigurale usklađenost s posebnim zahtjevima propisanim pravilima Zajednice u vezi sa slinavkom i šapom te svinjskom groznicom,

— obaviti preglede isprava tijekom prijevoza proizvoda koji se uvoze iz trećih zemalja a koji su im namijenjeni.

Članak 21.

Prije 1. listopada 1992., Vijeće na prijedlog Komisije kvalificiranom većinom utvrđuje rješenja primjenjiva po isteku prijelaznih odredbi iz članka 20.

Članak 22.

1. Države članice donose zakone i ostale propise kako bi se uskladili s ovom Direktivom na dan koji je potrebno odrediti odlukom koja će se donijeti do 31. prosinca 1990., u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom, ali najkasnije do 31. prosinca 1991.

Međutim, Helenska Republika ima na raspolaganju dodatno razdoblje od jedne godine za usklađivanje.

Članak 23.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. prosinca 1989.

Za Vijeće
Predsjednik
H. NALLET

PRILOG A

Veterinarski propisi

- Direktiva Vijeća 64/433/EEZ od 26. lipnja 1964. o zdravstvenim problemima koji utječu na trgovinu svježim mesom unutar Zajednice (SL L 121, 29.7.1964., str. 2012/64), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 88/657/EEZ (SL L 382, 31.12.1988., str. 3.),
- Direktiva Vijeća 71/118/EEZ od 15. veljače 1971. o zdravstvenim problemima koji utječu na trgovinu svježim mesom peradi (SL L 55, 8.3.1971., str. 23.), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 88/657/EEZ (SL L 382, 31.12.1988., str. 3.),
- Direktiva Vijeća 72/461/EEZ od 12. prosinca 1972. o zdravstvenim problemima koji utječu na trgovinu svježim mesom unutar Zajednice (SL L 302, 31.12.1972., str. 24.), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 87/489/EEZ (SL L 280, 3.10.1987., str. 28.),
- Direktiva Vijeća 77/99/EEZ od 21. prosinca 1976. o zdravstvenim problemima koji utječu na trgovinu mesnim proizvodima unutar Zajednice (SL L 26, 31.1.1977., str. 85.), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/277/EEZ (SL L 93, 6.4.1989., str. 25.),
- Direktiva Vijeća 80/215/EEZ od 22. siječnja 1980. o zdravstvenim problemima životinja koji utječu na trgovinu mesnim proizvodima unutar Zajednice (SL L 47, 21.2.1980., str. 4.), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 88/660/EEZ (SL L 382, 31.12.1988., str. 35.),
- Direktiva Vijeća 85/397/EEZ od 5. kolovoza 1985. o zdravstvenim problemima ljudi i životinja koji utječu na trgovinu termički obrađenog mlijeka unutar Zajednice (SL L 226, 24.8.1985., str. 13.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3768/85 od 20.12.1985. (SL L 362, 31.12.1985., str. 8.),
- Direktiva Vijeća 88/657/EEZ od 14. prosinca 1988. o utvrđivanju uvjeta za proizvodnju i trgovinu mljevenim mesom, mesom u komadima ispod 100 g i mesnim pripravcima (SL L 382, 31.12.1988., str. 3.)⁽¹⁾,
- Direktiva Vijeća 89/437/EEZ od 20. lipnja 1989. o higijenskim i zdravstvenim problemima koji utječu na proizvodnju i stavljanje na tržište proizvoda od jaja (SL L 212, 22.7.1989., str. 87.)⁽¹⁾.

PRILOG B

Proizvodi koji nisu predmet usklađivanja Zajednice, ali je za trgovinu tim proizvodima potrebno obaviti preglede iz ove Direktive

Proizvodi životinjskog podrijetla iz Priloga II. Ugovoru:

- meso kunića i meso divljači,
- sirovo mlijeko i mliječni proizvodi,
- proizvodi akvakulture namijenjeni prehrani ljudi,
- proizvodi ribarstva namijenjeni prehrani ljudi,
- živi školjkaši namijenjeni prehrani ljudi,
- proizvodi od mesa kunića i mesa divljači,
- krv,
- klaonički proizvodi od loja, čvarci i nusproizvodi topljenja masti,
- med,
- puževi namijenjeni prehrani ljudi,
- žablji kraci namijenjeni prehrani ljudi.

⁽¹⁾ Od 1. siječnja 1992.